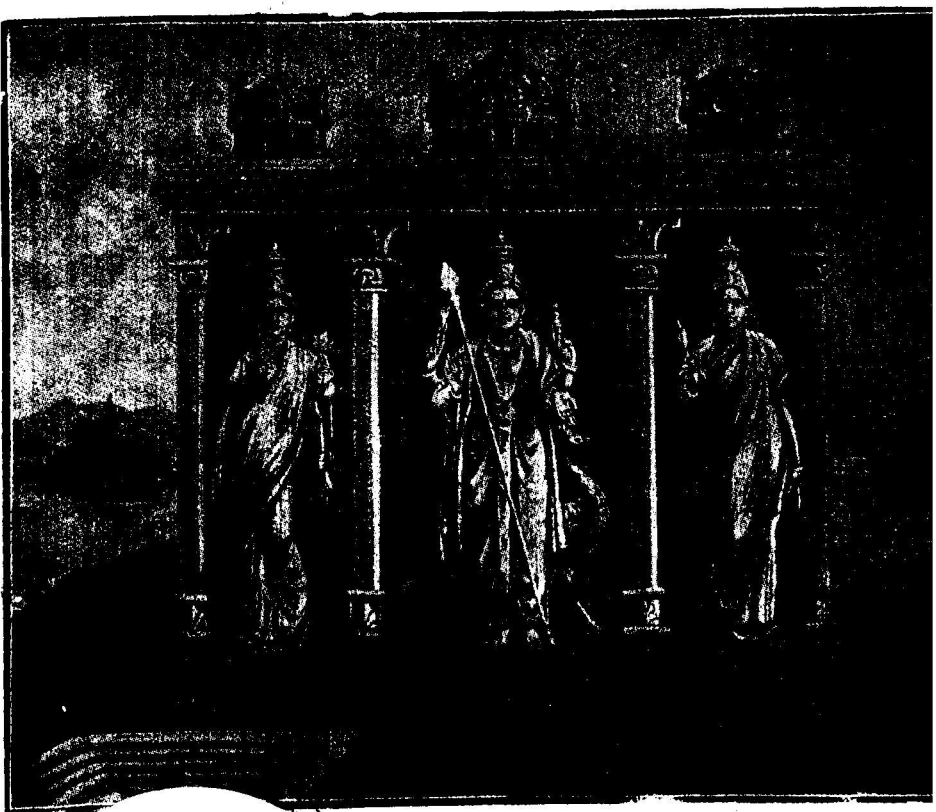

சென்னை குடியரசு நகரம்

திருப்புகழ்

(மாத வெளியீடு.)
தாரண ஓஸ் ஆவணிமீர்

32

திருப்புகழ் - அறிவிப்பித்தர்.

சென்னை குடியரசு நகரம்
11444-5

சுழமீர்தம் காரியாலயம்,
ராங்கேயநல்லூர்.

E. S. KIRUPANANDAVARU Printed & Published by
M. M. SIVAM, at the THEOLOGICAL AMIRTHAM PRESS,
Kangayanellur. Via Katpadi. N 1.

அன்பர்கட்கு

அரசினரின் காக்கிதக் கட்டுப்பாடு (சிக்கன) உத்தரவுக் கிணங்க நமது வெளியீடு இந்த அளவில் வெளிவர நேர்ந்தது கூடிய விரைவில் ஷே உத்தரவு போதிய அளவில் திருத்தப் பட்டு நமது வெளியீடு பழைய அளவில் வெளிவருமென எதிர் பார்க்கின்றோம். மானேஜர், தி. அ.

ஆறுபடைவீட்டுப்படம்.

விலை 25-க்கு தபாற்கூலியுள் பட ந. 6-14-0.

இருபத்தைந்துக்குக் குறைந்து தபாலில் அனுப்ப இயலாத.

கீழ்க்கண்ட விலாசங்களிலும் கிடைக்கும்:—

திரு செ. பாலசுப்பிரமணிய பிள்ளை, 25 மேலக்கோபுரத்

தெரு, மதுரை.

ரா. ப. சாமிக்கண்ணு பிள்ளை, செட்டிபேட்டைத் தெரு,

உறையூர், (திருச்சி.)

வீ. சங்கரம் பிள்ளை, 251 தெற்குப்புதுத்தெரு,

திருநெல்வேலி டவுன்.

T. P. சக்கிரபாணி செட்டியார், 24 செட்டிநடுத்தெரு,

மகதளம்பேட்டை, சும்பகோணம்.

M. குஞ்சிதபாதம் பிள்ளை, கிராமமுனிசிபு, முத்தோஜியப்பா

சந்து, தஞ்சாவூர்.

K. V. நடராஜன், ஐவுளி வியாபாரம், அக்ரஹார வீதி,

ஈரோடு

சச்சிதானந்தம், 12 ஆறுமுகப்பிள்ளையார்கோவில் தெரு,

சூகை, சேலம்.

அரு. வெ. வெ. நடராஜன் செட்டியார், பாங்கர், ராஜவீதி,

கோயம்புத்தூர்.

R. சுந்தரராஜ ஐயர், E 177 ரெயில்வே இந்தியன் காலனி,

பாண்டிரோடு, விழுப்புரம்.

தம்பிக்கைப்பெற்ற ஆயுர்வேத ஓளஷதங்கள்.

நஞ்சன்கூடு பல்பொது

I. O. L. G. மெட்கேட்:
பல் வியாதிகளேத்தகேகவும். குணப்படுத்தவும்

சுகீகம், உறையூர்	நஞ்சு	அக்ரஹாரித்த சமனி
2-வண்ண சமனி	கூலாயில	ஸ்நான தைலம்

முனிகா கஸ்தூர் மாஸூலீரா
கோரோ2

கோல்சுஜண்டல்: யுகி டெட் கணான், 64 பந்தர்தெரு, மதராஸ.

உ
ஓம் குஹாய நம!

திருப்புகழ்தினம்

(All Rights Reserved)

“குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் ஞாப்போற்றுந்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம்”

மலர்
க.
Vol
9.

தாரண ஸ்ரீ ஆவணி மீ 1௨,
ஆகஸ்டு 1944

இதழ்
.௫
No
5.

காஞ்சீபுரம் திருப்புகழ்

அறிவிலாப் பித்த நன்ற னடிதொழாக் கேட்ட வஞ்சர்
அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
ஆவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிக்க ளாக்கிப்புகழ்ந்து
அவரைவாழ்த்தித் தீர்ந்து போருள்தேடி
சிறிதுகூட் டிக்கொணர்ந்து தேருவுலாந்தீத் தீர்ந்து
தேர்வைமார்க்குச் சொரிந்து அவமேயான்
தீரியுமார்க்கத்து நிந்தை யதனைமாற்றிப் பரிந்து
தேளிய மோகஷத்தையென்று அருள்வாயே
இறைவர்மாற் றற்ற சேம்போன் வடிவம் வேற்றுப் பிரிந்து
இடபமேற் கச்சிவந்த உமையான்தன்
இருளை நீக்கத் தவஞ்செய் தநுளநோக்கிக் குழைந்த
இறைவர் கேட்கத்தகுஞ்சோ லுடையோனே
குறவர் கூட்டத்தில் வந்து கிழவனுய்ப் புக்கு நின்று
குருவி யோட்டித் தீர்ந்த தவமாணக்
குணமதாக்கிச் சிறந்த வடிவுகாட்டிப் புணர்ந்த
குமரகோட், டத்தமர்ந்த பெருமாளே.

பதவுரை.

இறைவர் - எப்பொருளிலும் தங்கியிருப்பவராகிய சிவபெருமானுடைய, மாற்று அற்ற செம் பொன் - மாற்றில்லாத சிவந்த பொன்னைப்போல் ஒளிசெய்கின்ற, வடிவம் வேற்று பிரிந்த - திருமேனியிலிருந்து வேறுகப்பிரிந்து, இடப மேல் கச்சி வந்த, விடையின்மீது திருக்கச்சியம்பதிக்கு வந்தருளிய, உமையாள் - உமாதேவியார், தன் இருளை கேக்க தவஞ்செய்து அருள - தன்னால் இறைவன் கண்மலரை மூடிய காரணமாக உண்டாகிய இருள் தொலையும் பொருட்டு மாதவஞ்செய்து உலகிற்கு ஒளியைத் தரும் பொருள் சிவமே என்று காட்டியருள, நோக்கி குழைந்த - அத்தவதின் திட்பத்தைப் பார்த்தருளி கம்பாநதியை யேவி காமாக்ஷி தேவி தழுவக்குழைந்தருளிய, இறைவர் கேட்க தகும் சொல் - சிவபெருமான் கேட்பதற்கு ஏற்ற சிறந்த பிரணவார்த்தத்தை, உடையோனே - உடையவரே! குறவர் கூட்டத்தில் வந்து - நம்பிராஜன் முதலிய குறவர்களது கூட்டத்திற்கு (வேடவடிவுடன்) வந்தும், கிழவையை புக்கு நீன்று - கிழ வடிவுடன் போய் நின்றும், குருவி ஓட்டித் திரிந்த - திணைப்புளத்திலிருந்து குருவிகளை யோட்டித் திரிந்தவராகிய, தவமாண - தவத்திற சிறந்த வள்ளியம்மையாரை, குணம் அது ஆக்கி - அருட்குணங்களை யுடையவராகச்செய்து, சிறந்த வடிவு காட்டி புணர்ந்த - சிறந்த அருட்கோலத்தைக் காட்டிக் கலந்துகொண்ட, குமர கோட்டத்து அமர்ந்த - குமர கோட்டம் என்ற காஞ்சிபுரத்திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளிய, பெருமானே - பெருமையின் மிக்கவரே! அறிவு இலா பித்தர் - மெய்யறிவில்லாத பித்து பிடித்தவரும், உன்றன் அடி தொழா கெட்ட வஞ்சர் - தேவரீருடைய திருவடியை வணங்காத கொடிய வஞ்சகரும், அசடர் - கீழ்மக்களும், பேய்கத்தர் - பேய்போல் அலைபவரும், நன்றி அறியாத அவலர்மேல் - நன்றியறிவில்லாத வீணரும் ஆகிய மூடர்களின் மீது, சொற்கள் கொண்டு - நல்ல சொற்களைத் தொடுத்தது, கவிகள் ஆக்கி புகழ்ந்து - பாடல்களைப்பாடி அந்த ஈனர்களைப் புகழ்ந்து, அவரை வாழ்த்தி திரிந்து - அவ்வீணரை வாழ்த்தி அவர்கள் இருக்குமிடந்தொறுந் திரிந்து, பொருள் தேடி - பொருளைத்தேடி, சிறிது கூட்டி கொணர்ந்து - சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துக்கொண்டுவந்து, தெரு உலாத்தி திரிந்து - விலைமகளிருடைய தெருக்களில் உலாவித்திரிந்து, தெரிவை மார்க்கு சொரிந்து - அப்போதுமகளிர்க்கு மழைபோல் சொரிந்து கொடுத்து, அவமே யான் திரியு மார்க்கத்து - அடியேன் பயனில்லாமல் திரிகின்ற புல்லிய வழியின், நிர்தை அதனை மாற்றி

திருப்புகழ்மீர்தம்

இகழ்ச்சியை மாற்றி, பரிந்து - அடியேன் நன்றினைப் பெய்து -
தெளிய மோகூத்தை - என் அறிவு தெளியுமாறு முத்தியை,
என்று அருள்வாயே - என்றைய தினந்தான் தருவீரோ?

பொழிப்புரை.

சிவபெருமானுடைய மாற்றறியாத செழும்புகம்
பொன் மேலியினின்றும் பிரிந்து விடையின் மீதூர்ந்து
கர்சியம்பதிக்கு வந்த உமாதேவியார், கண்மலர் மூடியதால்
உண்டாகிய இருள் நீங்கப் பெருமானைப் பூசித்து, கம்பா
நதியின் வெள்ளத்திற்கு அஞ்சி சிவலிங்கத்தைத் தழுவ,
அம்மையின் தவத்திற்கு இரங்கிக் குழைந்தருளிய
கண்ணுதற்கடவுள் கேட்பதற்குரிய பிரணவார்த்தத்தை
யுடையவரே! குறவர் கூட்டத்திற்குள் வந்து கிழவடிவந்
தாங்கிச்சென்று, குருவியோட்டிக்கொண்டு தினைப்புனங்
காத்திருந்த எம்பெருமாட்டியாகிய தவத்தின் மிக்க
வள்ளி மாணை, அருட்குணங்களுடையவராகச்செய்து,
சிறந்த திருமேனியை காட்டியருளிக்கலந்த, குமர
கோட்டம் என்ற காஞ்சித் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளி
யுள்ள, பெருமதிமுடையவரே! அறிவில்லா பித்தரும்,
உமது திருவடி தொழாத கொடிய வஞ்சரும், மூடரும்
பேயரும், நன்றியறிவில்லாத வீணருமாகிய கீழ்மக்களின்
மீது, இனிய தமிழ்ச் சொற்களைத் தொடுத்து கவிகளாகப்
பாடி அவரை வாழ்த்திப் புகழ்ந்து, அவர் இருக்கை
தோறும் திரிந்து, அவர்கள் தரும் பொருளைச் சிறிது
சிறிதாகச் சேர்த்து, விலைமகளிர் வீதிதொறும் திரிந்து,
அப் பரத்தையர்க்குத் தாராளமாகத் தந்து, வீணை
அடியேன் திரிகின்றேன். இப்புன்னெறியைத் தொலைத்து
நன்னெறியில் நிற்குமாறு அன்புடன் அருளி, என் அறிவு
தெளிய முத்தியை தேவரீர் என்று தருவீரோ?

விர்வுரை.

அறிவீலாப் பித்தர் :—

மிகவும் சிறந்த மொழி தமிழ்; தெய்வீகமுடைய
செம்மொழி. அதனால்தான் “தண்டமிழ்” “செந்தமிழ்”

“ தீந்தமிழ் ” என்றெல்லாம் பேசப்படுகின்றது. இத்தகைய தெய்வத் தமிழைப் பயின்று பாட்டிசைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்து, எவன் பிறப்பிறப்பை நீக்கி பேரானந்தத்தை தருவானோ - எவன் பேராயிரம் பரவி வானோ ரேத்தும் பெருமானோ - எவன் மறையாகமங்களால் துறிக்கப் பெறும் மாதேவனோ அந்த எம்பெருமானைப் பாடியுய்வு பெறாமல், கேவலம் உண்டுடுத்தமலும் சிறு தொழிலும் சிறுமையும் உடைய மனிதர்களைப் பாடுவது எத்தனை மதியினம்? காமதேனுவின் பாலை கமரில் உருபதை யொக்கும்; தமது அறிவையும் தமிழையும் அறிவுக்கறிவாகிய இறைவன்மாட்டுப் பயன்படுத்தாமல், கேவலம் பொருள் விருப்பால் மனிதர்மாட்டுப் பயன்படுத்துவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவுந்
தாமே பெற வேலவர் தந்ததனும்
பூமேல் மயல் போ யறமெய்ப்புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நட வீரினியே

என்ற கந்தரநுபூதித் திருவாக்கை உய்த்துணர்மின்கள். அங்ஙனம் பாடப் பெறுகின்றவர் எத்தன்மையானவர்? என்பதை சுவாமிகள் கூறுமாறு காண்க. “ அறிவிலாப் பித்தர் ” நல்லறிவென்பது ஒரு சிறிதும் இல்லாத பைத்தியம் பிடித்து உலகில் பயனற்று அலைபவர்; பித்தன் எப்படித் திரிந்துமல்வானோ அதுபோல், பணப்பித்தும், பெண் பித்தும் பிடித்துத் திரிபவர்.

“ மத்தேறி யலையிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை
மயலேறி வீருப்பேறி மதத்தினோடு
பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தா லந்தோ
பேயேறி நலிகின்ற பேதையானேன் ”

— இராமலிங்கஅடிகள்.

அடிதொழாக் கேட்ட வஞ்சர் :—

இறைவன் திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுவதற்கென்றே படைத்த கரங்களால் அவ்விறைவனைத் தொழாது கொலை புலையாதி குற்றங்களையே புரிந்து வஞ்ச நெஞ்சமுடன் வாழ்பவர். முதல் கொடுத்த

முதலாளியை ஏமாற்றி சில பொருளை மறைத்து வைப்பதனை வஞ்சனை யென்பர். இறைவன் தந்த நுளிய இக்கரங்களாலும் தலையாலும் அப் பரமபதியை வணங்கு தலின்றி உண்பதும் உறங்குவதுமாக இருந்தால் வஞ்சர் என்றனர். மனிதனை யேமாற்றுபவர் வஞ்சர் எனப்படுவர்; இறைவனையே யே மாற்றுபவர் கெட்ட வஞ்சர் எனப்படுவர்.

நன்றி யறியாத அவலர் :—

ஒரு மனிதனிடத்தில் இருக்கவேண்டிய குணங்களுள் முதன்மையானது நன்றியறிவு. மனிதனை யுயர்த்துவது நன்றிமறவாமையே; ஆன் முலை யறுத்த பாவம், கள் குடித்த பாவம், கொலை புலை புரிந்த பாவம் ஆகிய எல்லாப் பாவங்களுக்குங் கழுவாயுண்டு. கழுவாயில்லாத - உய்தி யில்லாத பாவம் நன்றி கோறலாம்.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு.

என்பர் திருவள்ளுவர்.

மேலும் நன்றிசெய்தவன் பின்னரொரு காலத்தில் கொன்றாலொத்த கொடுமை புரியினும் அவன் முன் புரிந்த நன்றியை நினைத்து அவனுக்குத் தீங்கு புரியாமல் நல்லவர்கள் ஒதுங்கி அவன் முன் செய்த நன்றியைப் பாராட்டி அவனுக்கு நன்மையே செய்வர்.

கொன்றன்ன இன்னு செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்றுள்ளக் கெடும்.

நன்றி மறந்த பாவிகள் ஒருபோதும் ஈடேற மாட்டார்கள். அவர்கள் விரைவில் அழிவர். அவரைக் கொல்வதற்கு வேறு கூற்றுவன் வரவேண்டா. அவர் மறந்த நன்றியை அவரைக் கொன்றுபோடும்.

ஒன்றொரு பயன்றனை யுதவினோர் மனங்
கன்றிட ஒருவினை கருதிச் செய்வரேவ்
புன்றொழி லவர்க்கு முன் புரிந்த நன்றியே
கொன்றிடு மல்லது கூற்றும் வேண்டுமோ —கந்தபுராணம்.

நன்றி பல செய்து ஒரு தீங்குபுரியினும் புல்லர் அந்த தீங்கையே பெரிதாக எண்ணி எல்லா நன்றிகளையும் உடனே மறந்து விடுவர்.

“ நன்றி பலவாக ஒரு நவை புரிவரேனும்
கன்றிடுவதன்றி முதுகயவர் நினையாரே ” —மகாபாரதம்.

“ எழுநூறு நன்றிசெய் தொன்று தீதாயின்
எழுநூறுந் தீதாய் விடும் ” —நாலடியார்.

அங்ஙனம் நன்றியின் உயர்வையே யறியாத வீணர்களை என்னென்றுரைப்பது.

சோற்கள்கோண்டு கவிகளாக்கி.....பொருள் தேடி :—

இத்தகைய பயனில்லாத பதடிகள் இருக்கை தொறும் போய் தூய செந்தமிழை - இறைவனைப் பாடுதற்குரிய தீந்தமிழை - வறிதாக அப்பதர்களை புனைந்துரையும் பொய்யுரையுமாகப் புகழ்ந்து பாடி அவர்கள் தரும் பொருளைப்பெற்று மகிழ்வார். சிறிது காலமே நின்று மின்னலைப்போல் விரைவில் அழியும் பொருளையே பெற்று வீணுற்றனர். என்றும் அழியாத திருவருட் செல்வத்தை வாரி வாரி வழங்கும் எம்பெருமானைப் பாடியுய்யுந் திறனறியாது. கெடுவர். அந்தோ! பரிதாபம். அவர்களின் மதியின்மைதான் என்னே !

குன்றும் வனமுங் குறுகி வழிநடந்து
சென்று திரிவ தென்றுந் தீராதோ—என்றுங்
கொடாதவரைச் சங்கென்றுங் கோவென்றுஞ் சொன்னால்
இடாதோ அதவே இது. —இரட்டையர்.

வஞ்சக லோப மூடர் தம் பொரு ளர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
வண்புகழ் பாரி காரி என்றிசை வாதுகூறி
வந்தியர் போல வீணி வழியாதே
—திருப்புகழ்.

சிறிது கூட்டிக் கோணர்ந்து - தேர்வை மார்க்குச்சோர்ந்து :—

இங்ஙனம் வறியபுலவன் தன் வீடு தேடிவந்து உயர்ந்த பொருள்களோடு கூடிய பாடல்களைப் பாடினாலும் அவ்வுலோப சிகாமணிகளாகிய செல்வவந்தர் தாராளமாகப் பொருளைத் தராமல் “ இன்று வா ” “ நாளை வா ” என்று அலையவைத்து மிகச்சிறிய அளவில் பொருள்

தருவர். அங்ஙனம் கிடைக்கின்ற பொருளைச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துத் திரட்டிக் கொணர்ந்து அதனை அற வழியில் செலவிடாமலும் தானும் அனுபவிக்காமலும் பொதுமகளிர்க்கு வழங்கிப் புன்கணுறுவர்.

தேளிய மோட்சத்தை யேன்று அருள்வாயே :—

இவ்வாறு அலைந்து அவமே திரியும் கலங்கிய அறிவானது தெளிவு பெற்று “முருகா! மூவர் முதல்வா!” என்று உன்னைப் பாடியும்வு பெற என்று நீர் அருள்வீர்? என்று சுவாமிகள் வினாவுகின்றனர்.

மாற்றற்ற சேட்பொன் வடிவம் :—

சிவபெருமானுடைய திருமேனி உருகிய செம்பொன் போல் ஒளிமயமாக விளங்கும். “பொன்னூர் மேனியனே” என்பார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். ஆனால் நாம் காணுகின்ற இந்தப் பொன்னன்று. இந்தப் பொன்னுக்கு மாற்றுண்டு. இன்னும் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூநதம் என்னும் பொன்னுமன்று. மாற்றில்லாத ஒரு பொன்னிருக்குமானால் அப்பொன் வண்ணமாகும் அப்பரமபதியின் வடிவின் வண்ணம்.

“மாற்றறியாத செழும் பசும் பொன்னே

மாணிக்கமே சுடர் வண்ணக் கொழுந்தே” —திருவருட்பா.

பொன் வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனி பொலிந்

திலங்கும்

மின் வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை வெள்ளிக்

குன்றம்

தன் வண்ண மெவ்வண்ணம் அவ்வண்ண மால்விடை தன்னைக்

கண்ட

என் வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மாயின ஈசனுக்கே

—சேரமான் பெருமாள்நாயனார்.

வேற்றுப் பிரிந்து.....குழைந்த இறைவர் :—

உமாதேவியார் உலகம் உய்யும் பொருட்டு ஒளி கட்டுகெல்லாம் மூலகாரணமாயுள்ள சிவபெருமானுடைய திருக்கண்களை மூடியருளிஞர். அதன் காரணமாக உலகமெல்லாம் இருண்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக இறைவனை விட்டுப்பிரிந்து மண்ணுலகுற்று காஞ்சியம்

பதியில் கம்பா நதிக்கரையில் மணலால் சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப்பிரிந்து வழிபாடாற்றினர்; அம்மையின் அன்பை உலகுணரப்பிரிவான் வேண்டி பெருமான் நதியில் வெள்ளம் வரச்செய்தனர். அதுகண்ட அம்மை தனக்கு ஆபத்து வந்ததே என்றெண்ணுது சிவலிங்கத் திருமேனிக்குப் பழுது வருகின்றதே என்று பயந்து இலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். அம்மையின் அன்பைக்கண்ட ஆலமுண்ட நீலகண்டர் குழைந்து அநுக்கரகம் புரிந்தருளினர். கேட்கத்தகுஞ் சோல் உடையோனே :—

சனகாதிக்கட்கு உபதேசித்த சிவபெருமானுங் கேட்பதற்கு உரிய - பிரணவார்த்தமாகிய செஞ்சொல்லை உடையவர் முருகப்பெருமான். தவமாணக் குணமதாக்கி :—

வள்ளிநாயய்யார் தினைப்புனத்தில் ஏனல் காத்திருந்தனர். பாசபந்தம் நீங்கப் பெருதிருந்தமையால் குமரப்பெருமான் வேட வடிவுடனும் கிழவடிவுடனும் போய் ஆடல் புரிந்தனர். நிஜவடிவு காட்டாதொழிந்தனர். பின்னர் யானையைக் கண்டவுடன் உயிர்க்கு இறுதி நேரும் போது சுற்றமும் நண்பரும் உதவுதலில்லை; எம்பெருமானே அப்போது பற்றுக்கூரடி என்று பாசபந்தம் நீங்கப் பெற்றனர். அங்ஙனம் குணமதாக்கிய பின் செவ்வேள் சிறந்த முடிவு காட்டியாட்கொண்டனர்.

குமரகோட்டத்தமர்ந்த :—

குமரகோட்டம் என்பது காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ஒரு சிறந்த முருகர் கோயிலாகும். அங்கு ஆண்டவன் காண்பார் கண்ணுங் கருத்தும் ஒருங்கே கவருங் கவினுடன் விளங்கி அடியார் அலக்கணகற்றி யருள்புரி கின்றனர்.

கருத்துரை.

சிவகுருநாதரே! வள்ளியம்மையாரது கணவரே! குமரகோட்டத்தமர்ந்த குரிசிலே! அறிவில்லாத அசடரைப் பாடியலையும் புன்மையை யொழித்து தேவீரைப் பாடும் ஈன்மையை நல்கி அடியேனை ஆட்கொள்வீர்.